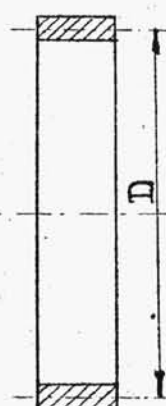

§ 32. TURBINY REGULOWANE.

Rozpatrzmy teraz regulację mechaniczną. Przypuśćmy, że mamy jakiś przyrząd, za pomocą którego możemy otwierać i zamykać łopatki zasilające. Tutaj liczba obrotów zmieniać się będzie inaczej, niż poprzednio. — — — — — Ilość obrotów n , przy której moment czynny równo-

Rys. 98. waży moment oporu, liczy się jak poprzednio.

Moment niezrównoważony ΔM będzie zmniejszany i wpływ, na przyspieszenie turbiny, będzie miało właśnie tempo zmniejszania tego momentu, a więc czas regulacji. W rzeczywistości, — — — — — nie tylko czas, lecz ^{ogólnie} przebieg w czasie. Gdybyśmy chcieli wprowadzić ΔM jako funkcję czasu, to utrudnilibyśmy temsamem ogromnie zadanie. — Przyjmujemy więc, że ΔM redukuje się do 0 prostolinijnie, to znaczy, że przemykamy łopatki w ten sposób, że moment zmienia się prostolinijnie w czasie. Na tych zasadach będziemy badali regulację z zewnątrz turbiny.

Jeśli całkowity moment jest M , a chcielibyśmy zredukować go do 0, czyli z otworu łopatek 100 %

dojść chcemy do 0 % , do czego nam potrzeba
T sek., to:

$$\frac{\textcircled{M}}{T} = \text{const.}, \text{ znaczy to, że je-}$$

żeli w czasie $t=0$ mieliśmy M_0 i w tej chwili
zmieniamy moment oporu na M_1 oraz wówczas mamy:

$$\Delta M = M_0 - M_1.$$

Przy regulacji mechanicznej, redukując przez za-
mykanie łopatek, w chwili o t sek. późniejszej ma-
my:

$$M_0 - M_1 - \frac{\textcircled{M}}{T} \cdot t,$$

lecz moment w chwili t , będzie przyspieszał tur-
binę, tak, iż:

$$\frac{d\omega}{dt} = \frac{1}{J} (M_0 - M_1 - \frac{\textcircled{M}}{T} t),$$

przechodząc teraz do n , możemy napisać:

$$\frac{dn}{dt} = \frac{30}{\pi J} (M_0 - M_1 - \frac{\textcircled{M}}{T} t),$$

całkując to równanie, po uprzednim rozdzielaniu
zmiennych, otrzymamy:

$$n = \frac{30}{\pi J} \left[(M_0 - M_1) \cdot t - \frac{\textcircled{M}}{2T} \cdot t^2 \right] + C.$$

Jak widać, mamy wyrażenie na parabolę. Przy $t=0$
 $n=n_0$, a więc $C=n_0$, czyli że:

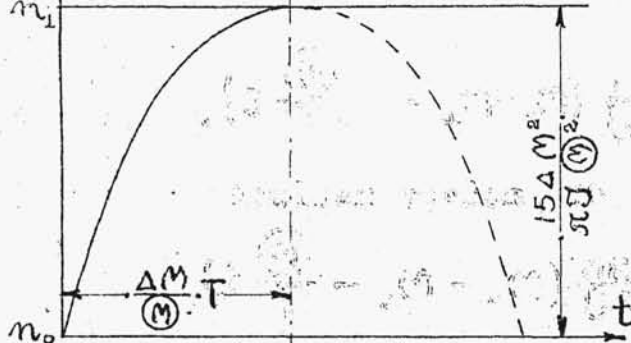
$$n = n_0 + \left[(M_0 - M_1) \cdot t - \frac{(M)}{2T} \cdot t^2 \right] \cdot \frac{30}{\pi J}$$

Zachodzi teraz pytanie, kiedy dojdziemy do n_{max} i jakie ono jest. Różniczkując powyższe równanie względem t otrzymamy, że

$$t = \frac{M_0 - M_1}{(M)} \cdot T;$$

jest to czas, po upływie którego turbina osiągnie n_{max} . Do tego samego moglibyśmy dojść wyłącznie rozumując. Jest to ta ilość sekund, która jest potrzebna do całkowitego zredukowania $M_0 - M_1$. Zatem:

$$n_{max} = n_1 = n_0 + \frac{15 \Delta (M)^2}{\pi J (M)^2} \cdot T,$$

przyczem oznaczyliśmy przez $\Delta(M) = (M_0 - M_1)$. Wykreślając powyższą zależność, otrzymamy rys. 99

Weźmy np: $HP = 1000 \text{ k.m.}$

$$n_n = 200 \frac{\text{obr.}}{\text{min.}} \quad (M_n) = \frac{72,000 \cdot 1000}{200} = 5.72,000 \text{ kg.cm.}$$

Powiedzmy, że w chwili $t=0$ turbina pracowała na $M_0 = 4.72,000$, przy ilości obrotów $n_0 = 205$. Teraz odcinamy turbinę, tak, iż $M_1 = 2.72,000 \text{ kg.cm.}$, a więc

$$\Delta(M) = (4 - 2) \cdot 72,000 = 2.72,000 \text{ kg.cm.}$$

Wyjdziemy teraz z założenia, że potrzeba 5 sek. na to, aby zredukować \textcircled{M} do 0, a więc $T=5\text{sek.}$ Zatem maksymalną ilość obrotów osiągnie turbina po czasie

$$t = \frac{4M}{\textcircled{M}} \cdot T = \frac{2.72000}{5.72000} 5 = 2 \text{ sek.}$$

Wstawwszy to teraz do wzoru na maksymalne n otrzymamy, zakładając $J = 400$:

$$n_{\max} = n_0 + 34,4, \text{ zaś } J = 800 : n_{\max} = n_0 + 17,2.$$

Poprzednio przyspieszenie wynosiło blisko 100% (97,5%), a więc, jak to było do przewidzenia, zmniejszamy ilość obrotów, nastawiając łopatkę zasilającą tak, że różnica momentów maleje prostolinijnie.

§ 33. Regulacja mechaniczna automatyczna.

Przechodzimy teraz do regulacji automatycznej, za pomocą miarkownika. Musimy tu poczynić pewne założenia.

Rozpatrzmy działanie regulatora, przedstawionego na rys.100. Przypuśćmy, że od kołnierza miarkownika idzie drążek, który za pomocą dźwigni reguluje naprzekład wpływ wody z dyszy, przy kole Peltona.